

# חרדי עם זהות.

עלון לקידום שיתוף פעולה חרדי-אזרחי החזון היהודי

פרשת וישלח | עלון 3 | טז כסלו תשפ"ו

## זהות בפרשה

### וישלח יעקב מלאכים אל עשו אחיו

במדרש רבה על פרשתנו מובאים דברים נוקבים על המפגש בין יעקב לעשו: "מחזיק באֶזְנֵי כָּלֵב עֶבֶר מִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לוֹ" (משלי כו, יז) אמר לו הקב"ה [ליעקב]: לדרכו היה מהלך, והיית משלח אצלו ואומר לו 'כה אמר עבדך יעקב?'

לכאורה, דברי חז"ל תמוהים מאד. הרי התורה מספרת שעשו יצא לקראת יעקב אבינו מלווה במחנה כבד של ארבע מאות איש! האם ניתן לומר שעשו "הלך לדרכו"? הרי ברור שכוונתו הייתה להילחם ולממש את הנקמה על גניבת הברכות, נקמה שבערה בו עשרים שנה.

נראה שכוונת חז"ל היא על השליחות הראשונה, וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו וגו' ועל זה מגלים לנו חז"ל שיש תביעה על יעקב אבינו שהוא החזיק באֶזְנֵי כָּלֵב עֶבֶר. שהיה לו לבטוח בהש"ת שאמר לו לשוב ארצה, ולא לשלוח מלאכים אל עשיו ולהתרפס לפניו 'עבדך יעקב'.

ועדיין הדברים צריכים ביאור, שהרי אנו רואים שעשו יצא לקראתו עם מחנה של ארבע מאות איש ונמצא שעדיין קיננה בלבו השנאה ליעקב והרצון לנקום בער בו במלוא העוז, ואם כן לכאורה צדק יעקב כששלח מלאכים לפניו לגשש מה המצב. אבל חז"ל מגלים לנו כאן סוד נפלא בהתנהגות מול עשו.

וכך נוצר פלונטר בלתי פתיר. המדינה, כדרכה, מנסה לפתור את הבעיה עם "פטיש 5 קילו" של סנקציות כלכליות ושליטת זכויות. אבל אנחנו יודעים שזה רק יסבך את המצב ולא יביא פתרון.

כדי שאדם יהיה בן חורין, הוא חייב זהות. אדם בלי זהות הופך כמעט בהכרח לטרף של כוחות חזקים ממנו - אופנות, מערכות, אידאולוגיות. הארכתני בזה בספרי "האדם מחפש זהות":

זהות יהודית חזקה מאפשרת חירות אמיתית - של אדם, של משפחה ושל עם.

טוב... בוא נדבר תכל'ס.

כפי שאתה יודע, אחת הסוגיות הכי בוערות על סדר היום של הציבור החרדי היא נושא הגיוס. החרדים רואים בלימוד התורה ערך עליון, ולפי השקפתם כל בחור בגילאים 13 עד 20 (בערך) צריך

ללמוד תורה בישיבה ולא ללכת לצבא. בנוסף, יש גם בעיה של חוסר התאמה של הצבא לצעיר החרדי. ולכן, במשך עשרות שנים הציבור החרדי נמנע מלהתגייס לצבא.

עכשיו, בעקבות המלחמה הצטבר לחץ גדול על אנשי המילואים, שרובם באים מהציונות הדתית, והם באים בטענות אל הציבור החרדי: למה רק אנחנו נושאים בנטל הכבד ואתם מתחמקים ממנו?

הציבור החרדי נלחץ מהמתקפה נגדו ומסתגר עוד יותר, והרבה רבנים מובילים קו תקיף שאפילו מי שלא לומד - אסור לו להתגייס.

## "הפתרון לגיוס חרדים שלא שמעתם עליו"

שו"ת זהות  
עם משה פיישלין

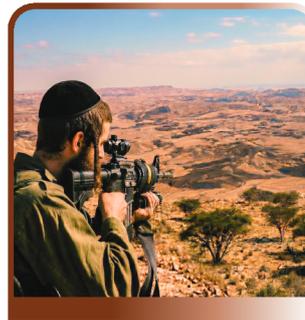
שלום לך משה, ראשית רצינו להודות לך על האמון ועל שיתוף הפעולה, אנחנו בטוחים שבס"ד נביא בשורות טובות, ופתרונות מעשיים למצוקות של הציבור החרדי.

בשם ה' נעשה ונצליח. אני רוצה לברך אתכם על היוזמה הנפלאה של הוצאת העלון "חרדי עם זהות". רעיון היסוד של תנועת זהות הוא חירות.

זהות היא מקום של חירות - כל אדם, מכל חוג, יכול למצוא בה בית ולהביא לידי ביטוי את רעיונותיו וכשרונו המיוחד. לכן כל כך שמחתי שהיוזמה הזו צמחה באמת מהשטח. זו בדיוק מהותה של תנועת זהות: חירות שנותנת מרחב ליזמות.

רגע... אתה אומר שרעיון היסוד של זהות הוא חירות. אז למה קראת לתנועה שלך זהות? אתה מתמקד בזהות או בחירות?

זהות וחירות הם שני צדדים של אותו מטבע, כי אין חירות בלי זהות.



דע לך יעקב שכל היציאה של עשו לקראתך עם ארבע מאות איש היא תוצאה של השליחות שלך. אם היית נוהג בביטחון גמור ומתעלם מעשיו מתוך ידיעה ברורה שאין לו שום עסק איתך ואין לו שום יכולת לנגוע בך בגלל הבטחת השי"ת, גם עשיו היה מתנהג לפי תפיסה זו. אלמלא שלחת אליו מלאכים לא היה מתעורר אצלו שום רצון להתעסק איתך. חז"ל קוראים עליו את הפסוק מִחִזְקֵי בְּאֲזְנֵי כָּלֵב עֲבָר, כלומר אדם שמתגרה בכלב שעובר ברחוב ומעורר את תשומת ליבו לעצם קיומו ובכך מזמין על עצמו את ההתקפה של אותו כלב רע.

**עשו** הוא בסך הכל מראה שמשקפת מה שקורה בתוכך. אם יש שם ביטחון גמור בצדקת הדרך ובהבטחת השי"ת, עשו מתנהג בהתאם והולך לדרכו.

הסכנה הגדולה מתחילה כשאנחנו מהססים. כשיעקב שידר חולשה, עשיו זיהה את הסדק וביקש לחדור דרכו. אז, המצב הפך למסוכן באמת ויעקב נאלץ להזדקק לתפילה, לדורון ואף להשתחויה כדי להינצל. זהו עיקרון שחוזר על עצמו לדורות: עמלק והשונאים מרימים ראש רק כאשר עם ישראל שואל בספק "היש ה' בקרבנו אם אין".

**הרמב"ן** מביא את המדרש ומגלה שזהו רמז על גלות אדום וחורבן בית שני שתחילתו היתה בכך שהאחים הורקנוס ואריסטובולוס הזמינו את הנציב הרומאי כדי שיפשר ביניהם במלחמה שפרצה ביניהם. אותה התרפסות כלפי הנציב הרומאי היא שגילתה את הסדק דרכו הצליח זרעו של עשיו להיכנס ולהשתלט על ארץ ישראל ועל בית המקדש, לשרוף את המקדש, ולשלוח אותנו אל הגלות הארוכה בת כמעט אלפיים שנה.

מה לעשות בשעת חירום. ראינו בשבעה באוקטובר שביישובים שהייתה בהם כיתת כוננות קטנה - אפילו חמישה - שבעה לוחמים - נמנע הטבח.

והתמדה בלתי רגילה [לדוגמא, מבחני הרבנות הראשית לקבלת היתר הוראה, או מבחנים של ארגונים כמו 'מפעל השס' או 'ושננתם' שבמסגרתם נבחנים על מאות דפי גמרא] מבחנים כאלו יכולים לשמש בסיס לקבלת פטור מגיוס.

כך הפטור לא יתקבל על בסיס "נולדתי במגזר מסוים", אלא על בסיס קריטריונים מקצועיים וברורים. זו קבוצה קטנה מאוד, לא המציאות הרחבה של היום.

**2. כל השאר הציבור - מתגייסים לחודש** חיול חובה כולל רוב מוחלט של הצעירים החרדים - מתגייסים בגיוס חובה לחודש אחד בלבד של חיול בסיסי:

אימון רובאי 02 - נשק אישי, חיילות בסיסית, משמעת, כושר בסיסי. החיול מותאם לציבור החרדי: ללא נשים, כשרות מהודרת, זמני תפילה ולימוד, מסגרת שמכבדת את אורח החיים החרדי ולא הורסת אותו. בסיום החודש - הוא חייל מילואים בסיסי.

**3. מודל "הגנה מרחבית" לפי השיטה השוויצרית:** נשק בבית, הגנה מרחבית - כמו בשווייץ - אבל לפי תנאי ישראל:

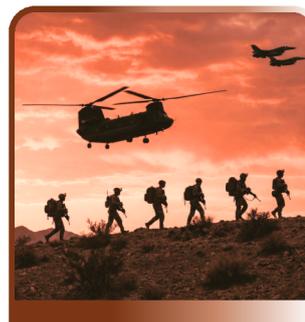
אחרי החיול, החייל מקבל נשק אישי, כמה מחסניות, ואמצעים בסיסיים (חגור וכו') הכל בכספת בבית, בצורה מסודרת ומבוקרת. בזה אנחנו בונים צבא מילואים מבוזר והגנה מרחבית:

בכל יישוב, בכל שכונה - כיתות כוננות מקומיות. כל אחד יודע מי המפקד שלו, איפה הוא אמור להתייצב,

מה לזהות יש לומר בסוגיה? יש בכלל פתרון לתסבוכת הזו?

בהחלט שיש פתרון - והוא מתחיל לומר את האמת עד הסוף, גם על לימוד תורה וגם על גיוס. באופן כללי, הפתרון עומד על שלוש רגליים:

- א. הכרה בערך לימוד התורה כערך יסוד,**
- ב. גיוס חובה של חודש לכל האזרחים [כולל החרדים] כדי שילמדו להשתמש בנשק ולהילחם.**
- ג. כל התפקידים המשמעותיים בצה"ל שמחייבים הכשרה ואימונים ארוכים יאוישו בהתנדבות ויזכו לתגמול הוגן.**



ועכשיו נתחיל לפרט, קודם כל: גיוס לצה"ל הוא חובה, הוא גם זכות, הוא גם ערך והוא גם מצווה. באותה נשימה - לימוד תורה הוא ערך יסוד בעם ישראל. אין לעם ישראל קיום בלי לימוד תורה.

מה המשמעות המעשית?

**1. הכרה ממלכתית בלימוד תורה** - אבל רק לתלמידי חכמים מובהקים מדינת ישראל כבר מכירה במצוינות - ספורטאי-על, מוזיקאים מבריקים, אנשים נדירים בתחומם. אותו היחס יינתן גם לתלמידי חכמים מובהקים שעתידיים לשמש כראשי ישיבות ומורי הוראה: מי שיעמוד במבחנים תקופתיים ואובייקטיביים של גורמים חיצוניים, ויקדיש את חייו ללימוד תורה - יקבל פטור מגיוס. כבר קיימים היום מבחנים אובייקטיביים שהעומדים בהם מגלים יכולות יוצאות דופן



עכשיו תדמיין עשרות אלפים שכבר עברו חיול, עם נשק בבית, ערוכים ומתורגלים. הידיעה הזו לבדה מרתיעה אויבים.

#### 4. שירות משמעותי - על בסיס התנדבות, עם תנאים מעולים

מדינת ישראל עדיין זקוקה: לטייסים, לטנקיסטים, לחי"ר נבחר, למפעילי כטב"מים, למודיעין, לסייבר ועוד. את כל אלה מגייסים על בסיס התנדבות, אחרי החיול הבסיסי. מי שמתאים ומוכן לשאת בעול הזה - נכנס למסלול שירות משמעותי:

שכר אמיתי, מימון לימודים אקדמיים, סיוע ברכישת דירה, עדיפות במכרזים ומשרות ציבוריות, מעמד חברתי ברור.

כך יוצרים צבא איכותי - התנדבותי חזק מאוד, לצד חיול חובה קצר לכלל הגברים היהודים.

#### 5. תיקון העול - הסוף לאפליה בין יהודי לערבי

היום נוצר מצב מעוות:

צעיר יהודי - משרת 2-3 שנים בצבא, ורק אז מתחיל ללמוד או לבנות קריירה. צעיר ערבי - מתחיל ללמוד בגיל 18, ולרוב גם נהנה מאפליה מתקנת.

במודל שלנו:

גם הערבים חייבים בשירות חובה אבל אזרחי: כיבוי אש, מד"א, פינוי הריסות, עבודות יער, שירותי הצלה ותמיכה אזרחית. גם הם עוברים הכשרה וחיוב שירות - ואפשר לגייס אותם בשעת חירום לאומי בהתאם להכשרתם.

כך נוצר שוויון בנטל, בלי לכפות עליהם להיות חלק מצבאותינו, ובלי להעמיד פנים שהם "סתם אזרחים" בלי מחויבות למדינה.



כיום, לאחר שזכינו לשוב ארצה בחסדי ה' ובניסים גלויים, שומה עלינו ללמוד מטעויות העבר כדי לא ליפול שוב לאותו הבור. עלינו לזכור: כאשר ננהג בביטחון גמור שארץ ישראל כולה שלנו מכוח ההבטחה האלוקית - הביטחון הזה יקרין החוצה. העולם כולו מכבד אמת ועוצמה אמונית, ואיש לא יעז לערער על זכותנו.



[אפילו לא באקדח]. הוא מעולם לא ראה כלי נשק בפעולה, ובטח שלא ראה פציעה או דם כתוצאה משימוש בכלי נשק. והוא לא מסוגל אפילו לדמיין איך זה נראה [תחשוב על כך שאפילו סרטים שמוקרנת בהם אלימות אינם נפוצים בציבור החרדי], בעיניים של ילד חרדי נשק הוא משהו של 'חילונים' כי מעולם הוא לא ראה את אבא שלו או את בן דוד שלו נושא נשק. ולכן המחשבה על שימוש בנשק כהגנה עצמית רחוקה מאוד מעולם המושגים של החרדי הממוצע.

כתוצאה מכך ריכוזי האוכלוסייה החרדית הערים והיישובים של הציבור החרדי הם המקומות הכי 'נוחים' לביצוע פיגועי טרור ופשיטות כמו בשבעה באוקטובר היל"ת, התוכנית של זהות פותרת את הבעיה הזו על ידי שהיא יוצרת 'היכרות' בין האדם החרדי הממוצע לכלי הנשק, ומבטלת את הרתיעה הטבעית שיש לחרדים כלפי נשק ושימוש בנשק.

נכון, זה חלק מהחשיבה שמאחורי התוכנית. ראינו לאחרונה כמה פעמים שמחבלים בחרו אזורים של אוכלוסייה חרדית לבצע בה פיגועים בגלל הידיעה שאין שם נושאי נשק רבים.

אם יהיה מצב חירום וגיוס מילואים נרחב - לכמה זמן המדינה יכולה לגייס את החיילים האלו, כולל החרדים שעברו רק את החיול הבסיסי?

ברגע שאדם עבר את החודש הזה של החיול הבסיסי, קיבל מספר אישי והוגדר כחייל מילואים - המדינה יכולה לגייס אותו בשעת חירום בדיוק כמו כל חייל מילואים אחר.

המשמעות היא פשוטה:

במצב חירום לאומי, לאחר החלטת ממשלה או קבינט מדיני-בטחוני, אפשר לגייס את כל מערך המילואים - כולל החרדים - לתקופות ארוכות ככל שנדרש, על פי צורכי הביטחון בפועל, ולא לפי משחקים פוליטיים. האינטרס המשותף לכולנו הוא לוודא שבשעת אמת, כולם יודעים להגן על עצמם על משפחתם ועל הקהילה והמדינה שלהם.

**"האינטרס המשותף לכולנו הוא לוודא שבשעת אמת, כולם יודעים להגן על עצמם"**

בשורה התחתונה:

המודל לא "משחרר" את החרדים מהמחויבות לביטחון ישראל - אלא מחבר אותם אליה בצורה מכבדת, מסודרת ושוויונית, כך שבשעת חירום המדינה תוכל להיעזר גם בהם, לאורך זמן, בדיוק כמו בכל חייל מילואים אחר.

אני חייב להאיר כאן נקודה חשובה, הציבור החרדי כיום הוא סוג של "פציפיסטי בעל כרחו", אדם ממוצע ברחוב החרדי אפילו אם הוא בן 60, מעודו לא הפעיל כלי נשק ולא נגע בכלי נשק



וּכְמוֹבֵן הַמַּחֲשֵׁבָה עַל פְּשִׁיטָה שֶׁל מַחְבְּלִים לִישׁוּב חֲרָדִי ח"ו מִטְרִידָה מֵאֵד. בְּכַנּוּת... אֲנִי לֹא רֹאֶה רַב אוּ פּוֹלִיטִיקָאִי חֲרָדִי שֶׁמִּסּוּגֵל לְהִתְנַגֵּד לְתוֹכְנִית שְׁנוֹתֶנֶת מֵעֵנָה לְבַעִיָּה כֹּל כֵּךְ קֶשֶׁה שֶׁל סִכְנַת נַפְשׁוֹת.

**לְגַבִּי הַחֶלֶק בְּתוֹכְנִית שֶׁמְדַבֵּר עַל תְּשׁוּמָה הוֹגֵן לְמִשְׁרָתִי הַקֶּבֶעַ. זֶה נִשְׁמַע נִהְדָר, אֲבָל מֵאִפְּיָה תְּבִיא אֶת הַכֶּסֶף לְשֵׁלֶם מִשְׁכּוֹרוֹת גְּבוּהוֹת לְכָל אֲנָשֵׁי הַקֶּבֶעַ? מְדוּבָר בְּעִשְׂרוֹת אֲלֵפֵי לֹחֲמִים.**

הַיּוֹם הַצְּבֹא מַחְזִיק צְבֹא חוֹבָה מְנוּפָח: הַמּוֹן תְּפִקִּידִים מִיּוֹתֵרִים, הַמּוֹן כּוֹחַ אָדָם שֶׁאֵין בּוֹ בְּאֵמַת צוֹרֵךְ, הַמּוֹן זְמַן שֶׁמִּתְבַּזֵּבֵז. זֶה עוֹלָה מִלִּיאָרְדִים - וְלֹא מִיֵּצֵר בֵּיטְחוֹן, אֲלֵא בִירוֹקְרָטִיָּה.

### **בְּמוֹדֵל שֶׁל זֵהוּת:**

מִצְמָצְמִים צְבֹא חוֹבָה אֲרוֹךְ לְטוֹבַת חִיּוֹל קֶצֶר לְכוֹלֵם, וְשִׁכְבַת קֶבֶע מְקַצְעִית וּמְדוּיקָת. הַחִיסּוֹן הָאֲדִיר - מוֹסֵב לְמִשְׁכּוֹרוֹת וְתִנְאִים לְאֲנָשֵׁי הַקֶּבֶע הַלּוֹחֲמִים. בְּנוֹסֶף, בְּהַחֲלֵט הִגִּיעַ הַזְּמַן לְפִתּוּחַ מַחְדָּשׁ לְדִיּוֹן אֶת מוֹדֵל הַפְּנִסְיוֹת הַתְּקַצִּיבִיּוֹת לְבַכִּירִים.

אִי אֲפֶשֶׁר לְדְרוֹשׁ מֵהַלּוֹחֲמִים הַצְּעִירִים לְשֵׁלֶם בְּחִיָּהֵם וּבְבִרְיָאוֹתֵם - בְּזְמַן שֶׁאֲחֵרִים נִהְנִים מִפְּנִסְיוֹת עֵתֶק עַל מַעֲרַכַת שֶׁהִבִּיאָה עֲלֵינוּ אֶת זְוֹעַת שְׁבַעֵה בְּאוֹקְטוֹבֵר.

יֵשׁ מְקוֹם לְעִשׂוֹת סֹדֵר, וּבְחֶלֶק מֵהַכֶּסֶף הַזֶּה לְמַמֵּן צְבֹא קֶבֶע אִיכוֹתִי.

**כְּפִי שֶׁאַתָּה מְצִיג אֶת זֵה, הַתּוֹכְנִית שֶׁל זֵהוּת פּוֹתֵרֶת לְחִלוּטִין אֶת בְּעִיַת גִּיּוֹס הַחֲרָדִים?**

כֵּן. כִּי בְּמְקוֹם לְכַפּוֹת בְּכוֹחַ,

לְהַשְׁפִּיל, וְלְהַפּוֹךְ אֶת הַגִּיּוֹס לְמַלְחַמַת תְּרַבּוֹת - אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים כְּמֵה דְבָרִים פְּשׁוּטִים:

**1. מְכִירִים** רְשָׁמִית בְּעֶרְךְ לִימוּד הַתּוֹרָה - וְנוֹתְנִים פְּטוֹר אֲמִיתִי לְעִלּוּיִים אֲמִיתִים בְּלִבְד לְפִי קְרִיטְרִיוֹנִים אֲוִבִיקְטִיבִיִּים.

**2. מַחִיבִים** חִיּוֹל בְּסִיסֵי קֶצֶר לְכָל גֵּבֵר יְהוּדִי - כּוֹלֵל חֲרָדִים - בְּתִנְאִים מוֹתָאִים.

**3. מֵאֲפֶשֶׁרִים** לְכָל צְעִיר חֲרָדִי לְהִתְגַּיֵּס וּלְשִׁרֵת מִבְּחִירָה, אוּ לְהַמְשִׁיךְ לְעַבּוּד וּלְלִמּוּד מְבִלִי לְפִגּוּעַ בְּזֵהוּתוֹ וּבְלִי לְפָרֵק אֶת עוֹלָמוֹ.

**4. נוֹתְנִים** לְצְעִיר הַחֲרָדִי אֲפֶשֶׁרוֹת - אִם יִרְצֶה - לְבַחֵר גַּם בְּשִׁירוֹת מִשְׁמַעוֹתִי, כְּשִׁיְהִיָּה לוֹ בְּרוּר שֶׁלֹּא מִבְּקָשִׁים "לְהַפּוֹךְ אוֹתוֹ לְחִילוּנִי", אֲלֵא לְכַבֵּד אֶת זֵהוּתוֹ.

### **"כָּל הַתְּפִקִּידִים הַמִּשְׁמַעוֹתִים בְּצֵה"ל יֵאֱוִישׁוּ בְּהִתְנַדְּבוֹת וַיִּזְכּוּ לְתַגְמוּל הוֹגֵן"**

בְּנוֹסֶף, הַמוֹדֵל פּוֹתֵר גַּם אֶת שְׂאֵלַת הַפְּעֵר: בֵּין צְעִיר יְהוּדִי שֶׁ"נִּתְקַע" שְׁלוֹשׁ שָׁנִים, לְבֵין צְעִיר עֲרָבִי שֶׁמִּתְחִיל לְלַמּוּד בְּגִיל 18, וּמִיֵּצֵר לְרֵאשׁוֹנָה מוֹדֵל שׁוּוִיּוֹנִי בְּאֵמַת.

כְּמוֹבֵן, הַמְּצַב הַרְצוּי הוּא שְׁבִין הַמַּתְגַּיִסִּים לְשִׁירוֹת צְבֹאֵי מֵלֵא יֵהִיוּ גַּם מְבַנֵּי הַצִּיבּוֹר הַחֲרָדִי. אִיךְ זֶה יִקְרָה בְּפוֹעֵל?

### **בְּשָׁנֵי תִנְאִים:**

**1.** שֶׁהַצְּבֹא יוֹכִיחַ בְּפוֹעֵל שֶׁהוּא יוֹדֵעַ לְקַבֵּל חֲרָדִי כְּחֲרָדִי: מִסְּגוֹרוֹת נְפִרְדוֹת, לֹא כְּפִיָּה תְּרַבּוֹתִית, עִם אֲפֶשֶׁרוֹת לְצֵאת מֵהַצְּבֹא חֲרָדִי כְּפִי שֶׁנִּכְנַסְתָּ.

**2.** שִׁיבְנָה אֲמוּנָה. יֵשׁ כֶּבֶר נִיצָנִים לְזֵה - כְּמוֹ יַחִידַת "חֲשִׁמוֹנָאִים", שֶׁהִיא סִיפּוֹר הַצְּלַחָה מְרַגֵּשׁ. כֹּל שִׁיגְדֵל הָאֲמוּנָה בֵּין הַצְּבֹא לְצִיבּוֹר

הַחֲרָדִי - יֵהִיוּ יוֹתֵר חֲרָדִים שִׁירְצוּ, מִרְצוֹנֵם הַחוֹפְשִׁי, לְשִׁרֵת שִׁירוֹת מִשְׁמַעוֹתִי.

הַחֲרָדִים הוֹכִיחוּ בְּרוּחַ הַהִתְנַדְּבוֹת שֶׁלָּהֶם - בְּהַצְּלָה, בְּזֶק"א, בְּעִזְרָה הַדְּדִית - שִׁישׁ לָהֶם נִכּוֹנוֹת עֲצוּמָה לְתַת. כְּשֶׁמַּעֲרַכַת הַבֵּיטְחוֹן תְּתִיחֵס אֵלֵיהֶם בְּכַבּוּד וְלֹא כִנְשֶׁק פּוֹלִיטִי - רַבִּים מֵהֶם יִשְׁמַחוּ לְהִתְגַּיֵּס.

**אתָּה לֹא חוֹשֵׁשׁ שֶׁהַנֶּשֶׁק עֲלוּל לְהִיגָב מִבְּתֵי הָאֲזָרְחִים וּלְהִגִּיעַ לְגוֹרְמֵי פֶשַׁע וְטְרוֹרָה?**

כְּלִי נֶשֶׁק הוּא חֶפֶץ גְּדוֹל, שֶׁקֵּל יַחֲסִית לְעִקּוֹב אַחֲרָיו - אִם רַק רּוֹצִים. עִם עֲנִישָׁה מְרִתִּיעָה בְּאֵמַת, לְמִשְׁלָל: עֶשֶׂר שְׁנוֹת מֵאֲסָר עַל הַחֲזַקַת נֶשֶׁק גְּנוֹב אוּ סַחֵר בּוֹ, הַרּוֹב הַמוֹחֲלֵט שֶׁל הַפּוֹשְׁעִים יַעֲדִיפוּ לֹא לְהִסְתַּבֵּךְ. בְּנוֹסֶף, צְרִיךְ לְזַכּוֹר:

הַיּוֹם נִגְנְבִים מִבְּסִיסֵי צֵה"ל אֲמַצְעֵי לְחִימָה בְּכִמּוּיּוֹת אֲדִירוֹת, וּמוֹבְרָחִים כְּמוּיּוֹת עֲצוּמוֹת שֶׁל נֶשֶׁק דֶּרֶךְ הַגְּבוּלוֹת, כּוֹלֵל בְּרַחֲפִינִים.

אֲלוֹ סִכְנוֹת גְּדוֹלוֹת בְּהִרְבָּה מִנֶּשֶׁק שֶׁנִּמְצָא בְּכִסְפַת בְּבֵית שֶׁל אֲזָרַח יִשְׂרָאֵל, שֶׁעֲבַר הַכְּשֶׁרָה, וַיֵּשׁ עֲלָיו רִישׁוֹם וּמַעֲקָב.

נִשְׁמַע פְּנִסְטִי. נִשְׁמַח לְשִׁמוּעַ עַל עוֹד רְעִיוֹנוֹת שֶׁל זֵהוּת לְפִתְרוֹן מִצּוֹקוֹת נוֹסְפוֹת שֶׁל הַצִּיבּוֹר הַחֲרָדִי, כְּמוֹ מִשְׁבֵּר הַדִּיּוֹר וְהַקּוֹשִׁי בְּתַעֲסוּקָה.

בְּשִׁמְחָה. הַכֹּל קֶשֶׁר לְזֵהוּת וּלְחִירוֹת: שׁוֹק דִּיּוֹר חוֹפְשִׁי יוֹתֵר, כֹּלְכֵלָה שֶׁמְכַבֵּדַת עֲבוּדָה וְלֹא קוֹשֶׁרֶת אֶת הָאָדָם לְתִלּוֹת, וַיִּכּוֹלַת שֶׁל הַצִּיבּוֹר הַחֲרָדִי לְפָרְנֵס בְּכַבּוּד בְּלִי לְזוֹתֵר עַל עוֹלָם הַתּוֹרָה. נִמְשִׁיךְ בְּעִזְרַת ה' בְּשִׁבּוּעוֹת הַקְּרֻבִים.

לְקַבֵּל הַמִּידְעוֹן הַשְּׁבוּעִי מִתְּגוּבוֹת וְהַעֲרוֹת וּלְקַבֵּל עוֹל תְּנוּנַת זֵהוּת בְּדוּא"ל mate@zehut.org.il  
הַעֲלוֹן מְדִי שְׁבוּעַ בְּדוּא"ל tz613613613@gmail.com

לְקוֹ הַתּוֹכְנֵן הַחֲרָדִי שֶׁל זֵהוּת "יִשְׂרָאֵל מַחֲר" חִיּוֹג 077528547 - 0772042800